

Hr. Pinstrup har trukket frem, thi det er rigtigt, som han siger, at det har en ganske overordentlig stor Betydning for hele vor Kødproduktion herhjemme, at vi kan blive fri for den hærgende Mund- og Klovesyge, som man i Udlandet anvender som Middel til at slippe for at aftage vort Kød, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem, naar han mener, at man skulde lade disse Kreaturer staa og helbredes og derefter nedslaaes, for at man kan udnytte Kødet, thi dette rummer en meget stor Fare for Smittes Udbredelse. Jeg mener, at man bør nedslaa alle angrebne Dyrebøsætninger; det kan blive meget dyrt for Landet, men i det lange Løb det billigste. Lader man de syge Bøsætninger staa, indtil de er helbredet, rummer dette en meget stor Fare for, at Smitstoffet udbredes ved Mennesker, ved Katte, Hunde, Rotter, Mus o. s. v. til andre Bøsætninger, og dette maa man efter min Mening undgaa ved at nedslaa Bøsætningerne samtidig med, at Sygdommen er konstateret. Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem, naar han mener, at det rummer en Fare at sælge Avlsdyr fra en Bøsætning, som har været angrebet af Mund- og Klovesyge. Nej, det rummer en meget større Fare at købe Dyr ind til en Bøsætning, hvor der har været Mund- og Klovesyge. Det er nemlig en Kendsgerning, som har vist sig Aar efter Aar, hvor vi har haft Mund- og Klovesyge, at den opstaar Gang efter Gang paa samme Sted, naar der til dette Sted føres nye Individuer, hvorimod det meget sjældent konstateres, at Sygdommen er ført fra een Bøsætning til en anden, fordi der flyttes et Kreatur fra en Gaard længere Tid efter, at den har været befængt med Mund- og Klovesyge — at det kan ske under selve Epidemien, er jo naturligt. Nej, skulde man frem ad denne Vej, saa mener jeg, man maa gøre det paa den Maade, at man siger til den veterinære Videnskab: I maa virkelig naa saa vidt, at I faar taget jer sammen til at kunne desinficere omhyggeligt paa en Gaard, hvor der har været Mund- og Klovesyge. For det kan de Herrer ikke i Øjeblikket. Det har vist sig Aar efter Aar, at hvor denne Desinfektion har været foretaget, har den været ganske ufyldstgørende. Det har vist sig, at naar der faa Maaneder efter er tilført nye Kreaturer til en saadan Gaard, er der straks igen kommet Mund- og Klovesyge der, og det maa ganske naturligt ligge i, at Desinfektionen har været overordentlig slet eller mangelfuld. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage denne Sag under den nøjeste Over-

vejelse og søge at komme til et Resultat, som virkelig paa dette Omraade kan være til Gavn for hele Landbruget.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Med Hensyn til de almindelige Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremsatte vedrørende Mund- og Klovesygens økonomiske Betydning, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg er i et og alt enig med ham. Hvad derimod angaar det Forslag til en ny Bekæmpelsesmaade, som det ærede Medlem her antydede, nemlig at man skulde lade de angrebne Bøsætninger nedslaa, efter at de havde gennemgaaet Sygdommen, har jeg paa Forhaand Betæneligheder ved at bringe et saadant Middel til Anvendelse i al Almindelighed. Jeg skal ikke benægte, at der kan foreligge Tilfælde, hvor ogsaa et saadant Middel bør anvendes, men i al Almindelighed maa jeg anse det for uheldigt at lade de syge Dyr staa i Stalden i de Uger, Sygdommen varer, for saa derefter at slaa dem ned, naar de er helbredet. Vi har jo i de sidste 1½ Aar anvendt Nedslagning i et ret stort Antal Tilfælde, og det er ikke helt ubetydelige Udgifter, der derved er paaført Statskassen, idet vi jo erstatter de nedslagne Dyr. Naar vi i mange Tilfælde har maattet erstatte hele Bøsættningens fulde Værdi og heller ikke har kunnet udnytte Kødet fra de sunde Dyr i Bøsætningen, beror det jo paa, at vi har villet været meget varsomme med at foretage Transport fra et saadant Smittecentrum. En Transport af Kreaturer eller Slagtevarer fra en Gaard, hvor Sygdommen findes, kunde maaske være endnu farligere end at lade Bøsætningen blive staaende, naar hele Ejendommen var behørigt afspærret. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup retter nu imidlertid Opmærksomheden paa, at Bøsætninger, der har haft Sygdommen, kan være Smittecentre ind i Fremtiden. Dette er ganske rigtigt, og det kan ikke nægtes, at der her er en Fare, en Fare, som vi ogsaa er fuldt opmærksomme paa. Vi er fortrolige med, at naar vi har haft en Epidemii som den, vi har haft her i Landet, vilde det være ganske urimeligt at antage, selv naar Epidemien er overstaaet, at der ikke skulde forekomme spredte Tilfælde en vis Tid efter, at denne Epidemii har raset i de fleste Dele af Landet. Sagen er jo den, at der findes for Øjeblikket ca. 8 000 Bøsætninger her i Landet, som har haft Sygdommen, ganske vist for et Aar eller to eller tre Aar siden. Nu er det selvfølgelig ikke det ærede Medlems